

РЕШЕНИЕ

№ 1202

гр. София, 21.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 04.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **1570** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 31, ал. 1 от Наредба № 29 от 11.08.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. /Наредба № 29/2008 г./.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от Д. С. М., срещу заповед № 03-РД/2565 от 08.11.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, Разплащателна агенция.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на административно-производствените правила. Твърди се, че административният орган е нарушил процедурата по произнасяне по заявлението на жалбоподателя, тъй като се е произнесъл с близо едногодишно закъснение, като с това са нарушени принципите за достъпност и прозрачност в административното производство. Възражава се, че липсва публичнодостъпна информация, от която да се извърши преценка за правилността на извършеното класиране на кандидатите. В приложено по делото писмено становище се твърди също така, че са допуснати и нарушения на закона още с издадената от ответника заповед № 01-0409/1587 от 28.05.2010 г. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспорената заповед.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ДЪРЖАВЕН ФОНД

„ЗЕМЕДЕЛИЕ” – редовно призван, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № 03-РД/2565/08.11.2011 г. изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие” е отказал да бъде финансирано заявление за подпомагане на кандидата [фирма], ИД № на проекта 08/312/01259, със стойност на проекта 279 275.56 лева.

Цитираната заповед е издадена във връзка със заповед № 01-0409/1587/28.05.2010 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд «Земеделие», с която са определени периодите на прием на заявления за подпомагане по реда на Наредба № 29/2008 г. Заявлението за подпомагане на [фирма] по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия” е подадено на 28.06.2010 г., т.е. по време на период на прием по мярката, който съгласно посочената заповед започва на 14.06.2010 г. и приключва на 15.08.2010 г. Финансовата помощ за този период на прием съгласно т. 2 от посочената заповед включва бюджета на мярката за 2010 г., както и 50% от бюджета за мярката за 2011 г. и неусвоения бюджет от предишни периоди на прием, включително допълнителния бюджет по Европейския план за икономическо възстановяване /ЕПИВ/ за мярката за 2009 г. и 2010 г.

От представените по делото доказателства се установява, че бюджетът за мярката по ЕПИВ за 2009 г. и 2010 г. е в размер на 14 407 727.32 лева – допълнителен бюджет, както и 71 341 201.25 лева по общ бюджет или общо в размер на 85 748 928.57 лева. Посоченото обстоятелство се установява както от приетата по делото справка за остатъчния бюджет за разпределение спрямо финансовия план, заложен в ПРСР 2007 – 2013 г., и от Документ № 1 за определяне наличието на бюджет и вида на процедурата за обработка на постъпилите заявления за подпомагане, съгласно заповед № 01-0409/1587 от 28.05.2010 г., така и от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза. От представените по делото доказателства и от заключението на вещото лице се установява, че за периода от 14.06.2010 г. до 15.08.2010 г. са подадени общо 868 броя заявления за подпомагане, от които 260 броя по допълнителен бюджет ЕПИВ и 608 броя по общ бюджет. Разгледани са постъпилите 260 заявления за подпомагане по допълнителен бюджет по ЕПИВ, извършено е класиране в низходящ ред, съгласно представен списък № 1 за класиране на постъпили заявления за подпомагане съгласно заповед № 01-0409/1587 от 28.05.2010 г. за прием по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия”. От списъка за класиране на постъпилите заявления за финансиране се установява, че заявлението за подпомагане на [фирма] е получило 35 точки и е под № 475 от общия брой заявления. От посочения списък се установява също така, че общия размер на заявената субсидия от подадените заявления е в размер на 188 338 846.60 лева. Това обстоятелство се установява също така от appendix 96 /документ 1 за определяне на наличието на бюджет и вида на процедурата за обработка на постъпилите заявления за подпомагане съгласно заповед № 01-0409/1587 от 28.05.2010 г./, където в секция А е посочена

общата сума на бюджет за разпределение в размер на 71 341 201.25 лв., а в секция Б е посочена заявената субсидия от подадените заявления за подпомагане в размер на 188 338 846.60 лева, като също така е установено, че сумата от секция А, т. 3 е по-голяма от сумата по секция Б, ред 1. В списък № 1 се посочва също така, че на разглеждане подлежат първите 47 броя проекти от приложение 97, представляващи 120% от наличния бюджет съгласно инструкция за последователността на прилагане на процедурата за обработка на заявления за подпомагане при условията на ограничен бюджет. От заключението на изслушаната по делото експертиза се установява, че в процеса на обработка на заявленията е отказано финансиране на 7 броя заявления от одобрените 47 поради несъответствие с критериите за допустимост и по този начин са били одобрени 40 броя заявления с обща стойност на договорираната субсидия в размер на 14 3407 727.32 лв., което представлява 100 на сто от бюджета, определен със заповедта за прием по гарантираните бюджети /ЕПИВ за 2009 г. и за 2010 г./. След договориране на 100 на сто от бюджета по ЕПИВ всички останали заявления за подпомагане по гарантираните бюджети от № 43 до последния номер /включително и заявлението на жалбоподателя/ са прехвърлени да се състезават на общо основание с останалите заявления за подпомагане, подадени през същия период на прием по общ бюджет. В резултат на това е било извършено ново класиране с участието на всички 214 броя заявления за подпомагане по ЕПИВ, за които не е налице финансов ресурс поради изчерпан бюджет по ЕПИВ и останалите 394 броя заявления за подпомагане по общ бюджет. Наличният бюджет съгласно заповедта за прием по общ бюджет е в размер на 71 341 201.25 лв., а общият размер на субсидията по подадените общо 608 броя заявления е в размер на 188 338 846.60 лв. Установява се несъмнено наличието на надхвърляне на бюджета по мярката. От събраните по делото доказателства и от изслушаното заключение на вещото лице се установява, че след извършване на прекласирането в низходящ ред на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” са докладвани за разглеждане първите 293 броя заявления, като последното одобрено заявление е под № 293 на кандидата [фирма] с ИД № 02/312/01840 от 13.08.2010 г., получило 55 точки. От представеното като доказателство по делото приложение 97 „класиране на постъпили заявления за подпомагане по общ бюджет” заявлението за подпомагане на кандидата [фирма] с ИД № 08/312/01259 от 28.06.2010 г. е получило 35 точки и е под номер 475 от общо класирани 608 заявления.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. За оспорената в настоящото производство заповед жалбоподателят е уведомен на 09.12.2011 г., съгласно приложена по делото куриерска разписка. Видно от приложена по делото жалба вх. № 01-2600/10772 жалбоподателят е оспорил по административен ред процесната заповед пред по-горестоящия административен орган по реда на чл. 81 и сл. от АПК, като на 27.12.2011 г. е подал жалба до министъра на земеделието и храните. На 09.01.2012 г. жалбата е постъпила в Министерство на земеделието и храните, като в определения законов срок министърът на земеделието и храните не се е произнесъл и е налице мълчалив отказ, поради което и във връзка с правилата на чл. 98, ал. 2 от АПК на оспорване подлежи първоначалния акт. След като жалбата е получена от по-горестоящия орган на 09.01.2012 г. срокът за произнасяне по нея изтича на 23.01.2012 г., от който и момент започва да тече и срокът за оспорване на мълчаливия отказ. Предвид на обстоятелството, че жалбата срещу

първоначалния акт е подадена до Административен съд – София град на 27.01.2012 г., съгласно поставен върху нея входящ номер, съдът намира, че същата е подадена в срок срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство е заповед № 03-РД/2565/08.11.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която се отказва да бъде финансирано заявлението за подпомагане на кандидата [фирма], ИД № на проекта 08/312/01259, стойност на проекта 279 275.56 лева. Административното производство по издаване на цитираната заповед е започнало със заявление за подпомагане с идентификационен № 08/312/01259, подадено от [фирма] по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ по ПРСР за периода 2007 – 2013 г. и с оглед на това приложима в процесния случай е Наредба № 29/2008 г. Съгласно чл. 31, ал. 1 от Наредба № 29/2008 г. изпълнителният директор на Разплащателната агенция се произнася със заповед за одобрение или отхвърляне на заявлението. Съгласно чл. 11, ал. 2, т. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ Държавен фонд «Земеделие» изпълнява функциите на Разплащателна агенция, а съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция. Предвид на това оспорената в настоящото производство заповед е издадена от компетентен административен орган в рамките на предоставените му от закона правомощия.

Процесната заповед е издадена и в предписаната от закона форма, както и при спазване на административнопроцесуалните правила и правилно приложение на материално-правните норми.

В съответствие с чл. 25, ал. 1 от Наредба № 29/2008 г. е издадена заповед № 01-0409/1587/28.05.2010 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд «Земеделие», с която са били определени периодите на прием на заявления за подпомагане по реда на Наредба № 29/2008 г. В тази връзка следва да се има предвид, че наведените от жалбоподателя в писмените му бележки по делото доводи за грубо нарушение на Наредба № 29/2008 г. при издаване на тази заповед са ирелевантни в настоящото съдебно производство, както и не могат да обосноват извод за незаконосъобразност на процесната заповед само и единствено на това основание. В случай, че жалбоподателят е считал за незаконосъобразна тази заповед той е разполагал с правната възможност да оспори същата, както и за вземането на решение за неканидатстване по мярка 312.

Заявлението за подпомагане на [фирма] по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия“ е подадено на 28.06.2010 г., т.е. по време на период на прием по мярката, който съгласно заповед № 01-0409/1587/28.05.2010 г. започва на 14.06.2010 г. и приключва на 15.08.2010 г. Финансовата помощ за този период на прием съгласно т. 2 от посочената заповед включва бюджета на мярката за 2010 г., както и 50% от бюджета за мярката за 2011 г. и неусвоения бюджет от предишни периоди на прием, включително допълнителния бюджет по ЕПИВ за мярката за 2009 г. и 2010 г. От представените по делото доказателства се установява, че бюджетът за мярката по ЕПИВ за 2009 г. и 2010 г. е в размер на 14 407 727.32 лева. От представените по делото доказателства, както и от заключението на изслушаната по

делото неоспорена от страните експертиза, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, се установява, че общо за целия период на прием бюджетът е в размер на 85 748 928.57 лева. От представените по делото доказателства и от заключението на вещото лице се установява, че за периода от 14.06.2010 г. до 15.08.2010 г. са подадени общо 868 броя заявления за подпомагане, от които 260 броя по допълнителен бюджет ЕПИВ и 608 броя по общ бюджет. Разгледани са постъпилите 260 заявления за подпомагане по допълнителен бюджет по ЕПИВ, извършено е класиране, като доказателство по спора е представен списък № 1 за класиране на постъпили заявления за подпомагане съгласно заповед № 01-0409/1587 от 28.05.2010 г. за прием по мярка 312 „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия”. От списъка за класиране на постъпилите заявления за финансиране се установява, че общият размер на заявената субсидия от подадените заявления е в размер на 93 553 326.30 лева. От заключението на изслушаната по делото експертиза се установява, а и това е обстоятелство, което не беше оспорено от страните, че в процеса на обработка на заявленията е отказано финансиране на 7 броя заявления от одобрените 47 поради несъответствие с критериите за допустимост и по този начин са били одобрени 40 броя заявления с обща стойност на договорираната субсидия в размер на 14 407 727.32 лева, което представлява 100 на сто от бюджета, определен със заповедта за прием по гарантираните бюджети /ЕПИВ за 2009 г. и за 2010 г./. След договориране на 100 на сто от бюджета по ЕПИВ всички останали заявления за подпомагане по гарантираните бюджети от № 43 до последния номер /сред които и заявлението на жалбоподателя/ са прехвърлени да се състезават на общо основание с останалите заявления за подпомагане, подадени през същия период на прием по общ бюджет. Това обстоятелство е осъществено и в съответствие с чл. 30, ал. 1 от Наредба № 29/2008 г., в която е предвидено, че когато сумата на исканата финансова помощ по предложените за разглеждане заявление за подпомагане надхвърля наличния бюджет по мярката, определен в заповедта по чл. 25, ал.1, заявленията за подпомагане, класирани съгласно критериите за оценка по чл. 27, ал. 2, т. 2, се одобряват в низходящ ред, до размера, определен в заповедта. За класираните по реда на ал. 1 заявления с еднакъв брой точки, за които е установен недостиг на средства, се извършва допълнително класиране по реда на приемане на заявленията за подпомагане. В резултат на това е било извършено ново класиране с участието на всички 214 броя заявления за подпомагане по ЕПИВ, за които не е налице финансов ресурс поради изчерпан бюджет по ЕПИВ, и останалите 394 броя заявления за подпомагане по общ бюджет. Наличният бюджет съгласно заповедта за прием по общ бюджет е в размер на 71 341 201.25 лева, а общият размер на субсидията по подадените общо 608 броя заявления /214 броя прехвърлени от първото класиране по ЕПИВ и 394 броя по общ бюджет/ е в размер на 188 338 846.60 лева. Установява се несъмнено наличието на надхвърляне на бюджета по мярката.

От събраните по делото доказателства и от изслушаното заключение на вещото лице се установява, че след извършване на прекласирането в низходящ ред на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” са докладвани за разглеждане първите 293 броя заявления за подпомагане, като последният проект под № 293 е на кандидата [фирма] и е с 55 точки. От представеното като доказателство по делото приложение 97 „Класиране на постъпили заявления за подпомагане по общ бюджет” заявлението за подпомагане на кандидата [фирма] с ИД № 08/312/01259 е получило 35 точки и е под номер 475 от общо класирани 608 заявления. Следователно

наличието на предпоставките за отказ за финансиране на заявлението на жалбоподателя, поради недостатъчен бюджет по мярката, посочено изрично от административния орган като правно основание в обжалваната заповед, се установява по несъмнен начин както от представените по делото писмени доказателства, така и от заключението на изслушаната съдебна експертиза. В разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 29/2008 г. изчерпателно са изброени условията, при наличието, на които административният орган може да постанови пълен или частичен отказ за финансиране. В т. 4 на чл. 29, ал. 1 като предпоставка за постановяването на отказа е регламентирана именно недостатъчността на бюджета по мярката, която е посочена от административния орган като фактическо основание за постановяване на процесната заповед. В тази връзка следва да се има предвид, че се явяват неоснователни наведените от жалбоподателя в писменото становище доводи за немотивираност на заповедта.

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че при прилагане нормата на чл. 30, ал. 1 от Наредба № 29/2008 г. са спазени както привилата за разглеждане на заявленията, така и тези за класирането. Критериите за оценка съобразно препращащата норма на чл. 27, ал. 3, т. 2 от наредбата са тези посочени в приложение № 6. Посочените критерии за оценка са 9 и всеки от тях носи определен брой точки. При съпоставка на критериите, посочени в приложение № 6 от Наредба № 29 с тези, използвани като критерии за оценка от административния орган на постъпилите заявления, включително и на заявлението на [фирма] се констатира пълно съответствие между същите. Заявлението на [фирма] е получило 35 точки съгласно тези критерии, а именно: 15 точки – проект за енергия от възобновяеми източници, 5 точки – проекти/инвестиции, представени от кандидат, който не е подпомаган от ЕС, 15 точки – проекти, представени от кандидати, които имат постоянен адрес /за ФЛ/ или седалище или регистриран клон /за ЕТ и за ЮЛ/ на територията на общината, на която ще се изпълнява проекта. Безспорно е по делото, при съобразяване на приетите писмени доказателства, че по отношение на останалите 6 критерии, включени в приложение № 6, за жалбоподателя не са били налице основания и същият не е следвало да получи съответните точки.

Неоснователни се явяват и наведените от жалбоподателя доводи за нарушение на процедурата, изразяващото се в произнасянето на административния орган по подаденото от него заявление с близо едногодишно закъснение. Действително, съгласно чл. 27, ал. 1 от Наредба № 29 /редакция, м. май 2010 г./ в срок до 5 месеца от крайната дата за съответния период на прием на заявлението разплащателната агенция извършва административна проверка на представените документи, заявените данни и други обстоятелства, свързани със заявлението за подпомагане и одобрява или отхвърля заявлението за подпомагане. Действително, също така, посочения срок не е спазен, но неспазването на същия не се отразява по никакъв начин на законосъобразността на обжалвания административен акт, доколкото посочените срокове в процедурата по разглеждане на заявлението са инструктивни, тяхното спазване е насочено към служителите от

администрацията на Държавен фонд „Земеделие“. В случай, че се приеме значимост на посочените срокове за законосъобразността на обжалвания административен акт, то би следвало да се приеме наличието на мълчалив отказ по подаденото заявление, като необжалването на същия в законовия срок води до евентуална недопустимост на подадената жалба. Въз основа на това съдът намира, че неспазването на инструктивния срок за произнасяне не е от категорията на съществени нарушения, тъй като не се е отразило на възможността на жалбоподателя да се защити, както и на класирането на неговото заявление.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, което и именно е поискано от процесуалния представител на ответника в откритото съдебно заседание на 04.02.2013 г. Доколкото в това заседание процесуалният представител не е поискал изрично присъждане на направените по делото разноси, представляващи внесен депозит за вещо лице, то в настоящото производство същите не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], представлявано от Д. С. М., срещу заповед № 03-РД/2565 от 08.11.2011 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, Разплащателна агенция, като неоснователна

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], представлявано от Д. С. М., да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“ сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: